

ברוך הוא פדין, (ישעיה כב יב) ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד.

מאן חמא ערטורא בכלהו רקיעין. מאן חמא בלבולא ומספידא דתמן. עד דכל חיילי שמייא חשיבו, דכל עלמין יתהפכו.

אמר לה קודשא בריך הוא לכנסת ישראל, ברת יחידתי דילי, תהך לחפייא עלייהו, ולדיירא עם בננן. אמרה ליה, מארי דעלמא, לא איהך. בתר דרבית לון, ותקינית לון, וגדילית לון. אהי חמית לשנאיהון דאכלי לון, ותינשי לנא תמן. פדין אומי קודשא בריך הוא לה, לאקמא לה, ולמפרק לון לישראל, ולאפקא לון מגלותא. פמה דאת אמר, (ירמיה לא טו) פה אמר ה' מנעי קולך מבכי וגו', ויש תקוה לאחריתך וכו', ושבו בנים לגבולם.

וער דא נפקת מקמיה. פיון דנפקת מקמיה, פתח קודשא בריך הוא על כל חילי שמייא ואמר (איכה ד א) איכה יועם זהב, וכל ההוא קינה דאלפא ביתא, קודשא בריך הוא בלחודוי אמר לה, לבתר קשר רחימין בההוא אלייא וחתמו פתקין.

והשתא אהדרנא לפרשתא, דודאי גלותא אתמשך. אראנו ולא עתה, למאן קאמר אראנו. לההוא דאיתמר עלוי פי איננו. פד ייתי לפקדא לאיילתא. ולא עתה, ולא לזמן קרוב. אשורנו ולא קרוב, אסתפלנא ביה, אבל לאו פען, אלא לזמן רחוק.

דרך פוכב מייעקב, רפי רפי, פמה רזין סתימין פלילן הכא. פתח ואמר, (בראשית ב כא) ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם וישן. פד ברא קודשא בריך הוא לאדם קדמאה, דו פרצופין בראו, והו מתחברן פחדא בלא פירודא. מאי טעמא. בגין דכתיב, (שם ה ב) זכר ונקבה בראם,

צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד.

מי ראה את הבהלה בכל הרקיעים? מי ראה הבלבול והמספד ששם, עד שכל צבאות השמים חשבו שיתפכו כל העולמות?

אמר לה הקדוש ברוך הוא לכנסת ישראל: בתי יחידתי שלי, תלכי לכסות עליהם ולדור עם בנינו. אמרה לו: רבון העולם, לא אלף! אחר שרבית אותם ותקנת אותם וגדלת אותם, אהיה רואה לשונאיהם שאוכלים אותם, ותשפח אותם שם? אז נשבע לה הקדוש ברוך הוא להקימה ולגאל את ישראל ולהוציאם מן הגלות, כמו שנאמר (ירמיה לא) פה אמר ה' מנעי קולך מבכי וגו', ויש תקוה לאחריתך כו', ושבו בנים לגבולם.

וער זה יצאה מלפניו. פיון שיצאה מלפניו, פתח הקדוש ברוך הוא על כל צבאות השמים, ואמר איכה יועם זהב. וכל אותה הקינה של אלפא ביתא, הקדוש ברוך הוא לבדו אמר אותה, אחר כך קשר אהבה בקינה ההיא וחתמו הפתקים.

וכעת נחזר לפרשה, שודאי הגלות נמשכת. (במדבר כד) אראנו ולא עתה. למי אמר אראנו? לאותו שנאמר עליו פי איננו, פשיבא לפקד את האיילת. ולא עתה - ולא לזמן קרוב. אשורנו ולא קרוב - הסתפלתי בו, אבל לא פעת, אלא לזמן רחוק.

דרך פוכב מייעקב. רפי רפי, פמה נסתרות כלולים פאן. פתח ואמר, (בראשית ב) ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם וישן. פשברא הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון, ברא אותו דו פרצופים, והיו מחברים

בְּלֹא פִירוּדָא, וְלֹא כְתִיב בְּרֵאוּ, אֲלֵא בְרֵאוּם.
 בֵּינָן דְּאֲתַבְרִיאוּ, הוּוּ פְחָדָא דָּא עִם דָּא,
 בְּשִׁיקוּלָא. מָה עֵבֵד לִיה קוּדְשָׁא בְרִיךְ
 הוּא. נָסַר לִיה נְסִירוֹ, וְנָטַל לְנוֹקְבָא מְנִיה,
 וְאֲתַקִּין לָהּ בְּכַמְה תִּיקוּנִין, וְקִשְׁטָהּ בְּכַמְה
 קִישׁוּטִין, וְאֲלִבִּישׁ לָהּ בְּכַמְה לְבוּשִׁין.
 בְּאֵן אֲתַר, בְּגַנְתָּא דְעֵדָן אֲתַקִּין לָהּ. פְּמָה
 קִישׁוּטִין קִשְׁט לָהּ. שְׁבַעִין. וְאִינּוּן
 שְׁבַעִים פְּנִים דְּאוּרִייתָא. פְּמָה תִּיקוּנִין תַּקִּין
 לָהּ. תְּלִיסַר תִּיקוּנִין. אִינּוּן תְּלִיסַר מְכִילִין,
 דְּאוּרִייתָא נְדַרְשַׁת בְּהוּ. פְּמָה לְבוּשִׁין אֲלִבִּישׁ
 לָהּ. שִׁית לְבוּשִׁין. וְאִינּוּן שִׁית סְדְרֵי מְשָׁנָה,
 בְּשִׁית אֲנָפִין.

בְּרֵ הֵי תִיקוּנִין, וְכֹל הֵי קִישׁוּטִין, וְכֹל הֵי
 לְבוּשִׁין, עֵבֵד לָהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא תַמָּן
 בְּגַנְתָּא דְעֵדָן, וְלִבְתַּר (שם בכב) וְיִבְיָאָה אֶל הָאָדָם.
 וְאָדָם הֵיכָן הָוָה. בְּאַתַּר הַנְּקוּדָה דְצִיּוֹן, דְּבִי
 מְקֻדְשָׁא תַמָּן. (ד' סח ע"א) וּמִתַּמָּן נָטִיל לֹוֹן, וְאָעִיל
 לֹוֹן בְּגַנְתָּא דְעֵדָן, וּבְרִיךְ לֹוֹן בְּרַפְתָּ חֲתָנִים.
 וְרֵזָא דָּא, דְרַךְ פּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב. דְרַךְ וְקִשְׁטִי וְתַקִּין
 הֵהוּא פּוֹכֵב, דְּאֲתַנְטִיל מִיַּעֲקֹב. דְּבִגִין כְּף,
 בְּגִינָה יִתְגַּלִּי, מֵאֵן דִּיתְגַּלִּי. בְּגִין דְעַל דָּא הָוָה
 אֲתִי לְגַבְהָ, וְאֲתַמְשֵׁף מְעִילָא לְתַתָּא. וְקָם שְׁבַט
 מִיִּשְׂרָאֵל, דָּא אֵילָנָא דְחַיִּי. וְקָם: כְּמָא דְאֲתַ
 אָמַר, (שם ו יח) וְהִקְמַתִי אֶת בְּרִיתִי.

וְכֹר יֵהָא דָּא, וּמְחִץ פְּאֲתִי מוֹאֲב וְגו'. כֹּל אִינּוּן
 סְטָרִין דְּאֲתַאֲחָדָן בְּאֵילָנָא תַתָּא, יִתְעַבְרוּן
 וְיִתְעַדוּן מְנִיה. כְּדִין, (שם בכג) וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת
 הַפְּעַם. דָּא זְמַנָּא דְעֵדוּנִין וְעֵנוּגִין,
 לְאֲשַׁתְּעֵשְׂעָא פְחָדָא וְלֹא כְשָׂאָר זְמַנִּין דְּסְטָרָא
 בִּישָׂא אֲתַאֲחָדַת בִּינְנָא. אֲבָל הַשְׁתָּא לִית
 מְמַנּוּ. וְאָז, (שם כד) וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפְּעַם. זֶה זְמַן הַעֲדוּנִים וְהַעֲנוּגִים לְהַשְׁתַּעֲשֵׁעַ יַחַד, וְלֹא
 כְּשָׂאָר הַפְּעַמִּים שֶׁהָיָה הָרַע נֶאֱחָז בִּינֵינוּ. אֲבָל כְּעַתָּה אֵין בְּלִבּוֹל שֶׁל הַצַּד הַאֲחֵר עִמָּנוּ, אֲלֵא עֲצָם

יַחַד בְּלִי פְרוּד. מָה הַטַּעַם? מְשׁוּם
 שְׁכַתּוּב (שם ה) זָכַר וּנְקָבָה בְּרֵאוּם,
 בְּלִי פְרוּד, וְלֹא כְתוּב בְּרֵאוּ, אֲלֵא
 בְּרֵאוּם.

בֵּינָן שְׁנַבְרָאוּ, הֵי יַחַד זֶה עִם זֶה
 בְּשׁוּה. מָה עָשָׂה לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא? נָסַר אוֹתוֹ נְסִירָה, וְנָטַל
 מִמֶּנּוּ אֶת הַנְּקָבָה, וְהִתְקִין אוֹתָהּ
 בְּכַמְה תַקְוִנִים, וְקִשְׁט אוֹתָהּ
 בְּכַמְה קִישׁוּטִים, וְהִלְבִּישׁ אוֹתָהּ
 בְּכַמְה לְבוּשִׁים.

בְּאִיזָה מְקוּם? בְּגֵן עֵדָן הִתְקִין
 אוֹתָהּ. פְּמָה קִישׁוּטִים קִשְׁט
 אוֹתָהּ? שְׁבַעִים. וְהֵם שְׁבַעִים
 פְּנִים לַתּוֹרָה. פְּמָה תַקְוִנִים תַקֵּן
 לָהּ? שְׁלֹשָׁה עָשָׂר תַקְוִנִים. הֵם
 שְׁלֹשׁ עָשָׂר מִדּוֹת שֶׁהִתּוֹרָה
 נְדַרְשַׁת בְּהוּ. פְּמָה לְבוּשִׁים
 הִלְבִּישׁ אוֹתָהּ? שְׁשָׁה לְבוּשִׁים.
 וְהֵם שְׁשָׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה, בְּשִׁשׁ
 פְּנִים.

כְּרֵ הַתַּקְוִנִים הַלְלוּ, וְכֹל
 הַקִּישׁוּטִים הַלְלוּ, וְכֹל הַלְבוּשִׁים
 הַלְלוּ, עָשָׂה לָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שֵׁם בְּגֵן עֵדָן, וְאַחַר כֵּף (בראשית ב)
 וְיִבְיָאָה אֶל הָאָדָם. וְאָדָם הֵיכָן
 הָיָה? בְּמְקוּם הַנְּקוּדָה שֶׁל צִיּוֹן,
 שְׁשֵׁם בֵּית הַמְּקוּדֵשׁ. וּמִשָּׁם נָטַל
 אוֹתָם וְהִכְנִיסָם לְגֵן עֵדָן, וּבְרִךְ
 אוֹתָם בְּרַפְתָּ חֲתָנִים.

זֶה סוּד (במדבר כד) דְרַךְ פּוֹכֵב
 מִיַּעֲקֹב. דְרַךְ וְקִשְׁט וְתַקֵּן אוֹתוֹ
 הַפּוֹכֵב שְׁנָטַל מִיַּעֲקֹב. שְׁמִשׁוּם
 כְּף, בְּשִׁבְלָה יִתְגַּלֵּה מִי שִׁיתְגַּלֵּה.
 מְשׁוּם שְׁעַל זֶה הָיָה בָּא אֵלֶיהָ,
 וּנְמַשֵּׁף מִמְעַלָּה לְמַטָּה. וְקָם שְׁבַט
 מִיִּשְׂרָאֵל - זֶה עֵץ הַחַיִּים. וְקָם,
 כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר (שם ו) וְהִקְמַתִי אֶת
 בְּרִיתִי.

וּבְשׁוּה יֵהָיָה - וּמְחִץ פְּאֲתִי מוֹאֲב
 וְגו'. כֹּל אוֹתָם הַצְּדִדִים שְׁנֵאָחֲזִים
 בְּעֵץ הַתַּחְתּוֹן, יַעֲבְרוּ וַיִּוְסְרוּ
 מִמֶּנּוּ. וְאָז, (שם כד) וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפְּעַם. זֶה זְמַן הַעֲדוּנִים וְהַעֲנוּגִים לְהַשְׁתַּעֲשֵׁעַ יַחַד, וְלֹא
 כְּשָׂאָר הַפְּעַמִּים שֶׁהָיָה הָרַע נֶאֱחָז בִּינֵינוּ. אֲבָל כְּעַתָּה אֵין בְּלִבּוֹל שֶׁל הַצַּד הַאֲחֵר עִמָּנוּ, אֲלֵא עֲצָם

עַרְבוּבֵי דְסִטְרָא אַחְרָא עֲמָנָא, אֶלָּא עֲצָם
מְעֲצָמִי, וְלֹא שִׁיתּוּפָא אַחְרָא דְבִישׁ.

עַצִּים מְעֲצָמִי, נְהִירוּ דְאַסְפִּקְלָרִיָּא דְנְהָרָא
מִמֶּשׁ. וּבִשְׁרֵי מִבְּשָׂרִי, מִלְּבוּשָׁא מְהֵהוּא
מִלְּבוּשָׁא דְאַתְלַבֵּשׁ בֵּיהּ נְהוּרָא עֵילָאָה דִּילִי.
לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה, בְּשִׁלְטְנוּתָא עֵילָאָה עַל כָּל
עֲלָמָא, דְלֹא תַעֲדִי לְעַלְמָא. בְּדִין תְּדִיק וְתַסִּיף
כָּל מַלְכוּתָא וְהִיא תִקּוּם לְעֲלָמֵיָא.

אַרְאֵנּוּ וְלֹא עֲתָה, רְאֵיָה דָא דְאַנָּא חֲמִינָא,
זְמִינָא לְמַחְמֵי לִיהּ, וְלֹא תִקְרָבָא כְּחָדָא.

וְלֹא עֲתָה, בְּגִלוּתָא דְבָבְלָא, בְּהֵהוּא בִיתָא דְבָנּוּ
עוּלֵי גוּלָה. אֲשׁוּרְנוּ, אָנָּא זְמִינָא לְאַסְתַּכְלָא
בֵּיהּ אַנְפִּין בְּאַנְפִּין. וְלֹא קְרוּב, אֶלָּא בְּהֵהוּא
בִיתָא בְּתַרְיִיתָא. דְבִין בְּהֵי וּבִין בְּהֵי, לֹא
הָוָה נְיִיחָא, וְלֹא קוּרְבָא וְאַחַדוּתָא כְּדָקָא יָאוּת.

אִי רַבִּי אִי רַבִּי, כְּמָה קִשָּׁא מְלָה, כְּמָה אַרְיָה
זִימְנָא, כְּמָה עֲאָקוּ עַל עֲאָקוּ, זְמִינִין
לְשִׁנְאִיהוּן דִּישְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא, וְכְמָה יִשְׁלִטוּן
חִיוּתָא, וְכְמָה יִשְׁאַגּוּן לְמִיטְרָף טְרַפִּין
דִּישְׂרָאֵל, בְּכָל זְמַנָּא וְזְמַנָּא עַד סוּף יוּמָיָא.

לְסוּף יוּמָיָא, כְּפּוּם שְׁעֵתָא דִּיוּמָא, בְּעֵידָן דִּי
זָרַח שְׁמֵשָׁא, מִן יוּמָא שְׁתִּיתָאָה,
בְּשְׁעֵתָא דִּיזְדַּמְנוּן לְפּוּם מְנִין שְׁנִין, דִּיּוּבְלָא
וּשְׁמֵטָה כְּחָדָא, דְאִיהוּ רַע"ד (ג'ל שפ"ד) מִן יוּמָא
שְׁתִּיתָאָה. זְמִינָא קָלָא חָדָא לְאַתְעָרָא מְרוּם
רוּמֵי רְקִיעִין, קָלָא עֲצִיב בְּמַרִירוּ, מַה דְלֹא
הָוָה הָכִי מִן יוּמָא דְאַתְבְּרוּן עֲלָמִין.

וְהָוָה קָלָא יְהוּי דְקִיק, בְּחֲשָׂאֵי, בְּמַרִירוּ,
וְעֲצִיבוּ, נְחִית וּסְלִיק, סְלִיק וּנְחִית, וְכֵן
אָמַר, אֵיילָת רְחִימִין הוּת לִי מִן יוּמִין קְדָמָיִן,
וְאַתְנַשִּׂיאת מִינָאֵי. רְחוּמִין קְיִימִין הוּי לִי
בְּהֵדָה, אֲדַפְרָנָא דְחוּתְמָא דְדִיּוּקְנָה הוּהוּ חֲתִים
עַל לְבִי, וְהוּהוּ חֲתִים עַל דְרוּעָאֵי, וְהוּהוּ תְקִיף

מְעֲצָמִי, וְלֹא שִׁיתּוּפָא אַחַר שֵׁל רַע.
עַצִּים מְעֲצָמִי - אִוֵר הָאֲסְפִּקְלָרִיָּה
הַמְאִירָה מִמֶּשׁ. וּבִשְׁרֵי מִבְּשָׂרֵי -
מִלְּבוּשׁ מְאוּתוֹ מִלְּבוּשׁ שֶׁהַתְּלַבֵּשׁ
בּוֹ הָאוֹר הַעֲלִיּוֹן שְׁלִי. לְזֹאת יִקְרָא
אִשָּׁה - בְּשִׁלְטוֹן עֲלִיּוֹן עַל כָּל
הָעוֹלָם, שְׁלֹא תַסּוּר לְעוֹלָם. אִז
(דְנִיָּאל ב) תְּדַק וְתַסִּף כָּל אֵלוֹ
הַמַּלְכוּתוֹת, וְהִיא תִקּוּם לְעוֹלָמִים.
אַרְאֵנּוּ וְלֹא עֲתָה - הָרְאִיָּה הַזֹּאת
שְׁאֵנִי רוּאָה, עֲתִיד אָנִי לְרְאוּתוֹ
וְלִהְתְּקַרֵּב יַחַד. וְלֹא עֲתָה - בְּגִלוּת
בָּבֶל, בְּאוּתוֹ הַבַּיִת שֶׁבָנּוּ עוּלֵי
גוּלָה. אֲשׁוּרְנוּ - אָנִי עֲתִיד
לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ פְנִים בְּפְנִים. וְלֹא
קְרוּב - אֶלָּא בְּאוּתוֹ הַבַּיִת
הָאַחֲרוֹן. שְׁבִין זֶה וּבִין זֶה לֹא
הָיָה נְחִית, וְלֹא קְרָבָה וְאַחַדוּת
כְּרֵאוּי.

אִי רַבִּי אִי רַבִּי, כְּמָה קִשָּׁה הַדְּבָר,
כְּמָה אַרְף הַזְּמַן, כְּמָה צְרוּת עַל
צְרוּת מְזַמְנִים לְשׁוּנְאֵיהֶם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת, וְכְמָה חִיוּת
יִשְׁלִטוּ, וְכְמָה יִשְׁאַגּוּ לְטְרַף טְרַף
שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּכָל זְמַן וְזְמַן עַד סוּף
הַיָּמִים.

לְסוּף הַיָּמִים, כְּפִי שְׁעָה שֶׁל יוֹם,
בְּזְמַן שְׁזוּרַח הַשְּׁמֶשׁ, מֵהֵיוֹם
הַשְּׁשִׁי, בְּשְׁעָה שִׁיזְדַּמְנוּ לְפִי מְנִין
הַשְּׁנַיִם שֶׁל יוּבֵל וּשְׁמֵטָה יַחַד,
שֶׁהוּא רַע"ד מֵהֵיוֹם הַשְּׁשִׁי. עֲתִיד
קוּל אַחַד לְהַתְעוֹרֵר מְרוּם רוּמֵי
הַרְקִיעִים, קוּל עֲצוּב בְּמַרִירוּת,
מַה שְׁלֹא הָיָה כִּף מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאוּ
הָעוֹלָמוֹת.

וְהַקוּל הַהוּא יְהִיָּה דִק, בְּחֲשָׂאֵי,
בְּמַרִירוּת וְעֲצִיבוּת, יוֹרֵד וְעוֹלָה,
עוֹלָה וְיוֹרֵד, וְכֵן אָמַר: אֵילָת
אֲהַבִּים הָיִית לִי מִיָּמִים
הָרְאוּשׁוֹנִים וְנִשְׁכַּחַת מִמֶּנִּי.
אֲהַבּוֹת קִימּוֹת הָיוּ לִי עִמָּה. אָנִי
נִזְכָּר שְׁחוּתֶם דִּיּוּקְנָה הָיָה חֲתוּם
עַל לְבִי, וְהָיָה חֲתוּם עַל זְרוּעֵי,
וְהָיָה חֲזָקָה בְּתוֹכִי אֲהַבְתָּה,

בגווי רחִימו דילה, ורשפי שלהובה מוקדין
בגוואי.

בהווא שעתא געי תלת גועין, דא בטר דא,
ויזדעזעון רקיעין, ויזדעזעון עלמין
פלהו, עד דישתמעו קלין תלת, לגו נוּנא
תנינא, ויערוק ארבע מאה אלה פּרסי גו נוּנא
חד דימא. ותמן יושִיט מצודין ויפריש רשתין,
וימשיך ליה מן ימא, ויעיל ליה גו מתיבתא
דרקיע, ויחמון מגיה כל אינון קושין וכל
אינון פּלוגתין דאקשי תמן. ויהא תפיס תמן
מאה וחמשין יומין.

והווא זמנא, יכנוש קודשא בריהּ הוא כל
חיילי שמייא, וכל בני מתיבתא דיליה,
והוא לעילא מפלהו, ואייתון קמיה ההוא
תנינא, ויקשור תלת קשרין בקודליה, ויטלו
אינון תלת רחִימין, ויהדרון ליה לאתר דהוה
תפיס תמן. ואינון רחִימין ייעלו בהיכלא חדא
דאיקרי אהבה, ויהון גניזין תמן.

ואומי לון קודשא בריהּ הוא, לכל אינון
חיילין, ולתרי מתיבתאי, למיהן פלהו,
ולמשמע קלא דרחִימותא, דאיהו תאיב
למשמע קלה בהדיהו. בההיא שעתא תער
על עמא קדישא עאקין, אלין על אלין,
בדחיקו סגיי, ואינון צווחין צווחה בטר
צווחה, דמעין בטר דמעין, ויתערון לה. איהי
אשמעת קלא על בנהא.

וקודשא בריהּ הוא קארי ואמר, דא היא
איילתי, חבירתי, יונתי, שלימתי
היושבת בגנים, דלא הות יתבא אלא בסתר
המדרגה פנימאה, פמה דאת אמר (תהלים מה יד)
כל כבודה בת מלך פנימה, והשתא בגנים,
בחציפו, פאימא דאזלא בטר ברה, בשווקים
ובפוטתי קרתא, מדיחילו דלא יבאישון ליה.

ורשפי שלהבתה בוערים בתוכי.
באותה שעה צועק שלש צעקות
זו אחר זו, ויזדעזעו הרקיעים,
ויזדעזעו כל העולמים, עד
שישמעו שלשה קולות לתוף דג
התנין, ויברח ארבע מאות אלה
פרסות לתוף דג אחד של היס.
ושם יושִיט מצודות ויפריש
רשתות, וימשיך אותו מן היס,
ויכניס אותו לתוף ישיבת הרקיע,
וייראו ממנו כל אותן הקשיות
וכל אותן המחלוקות שהקשו
שם, ויהיה תפוס שם מאה
וחמשים יום.

ואותו זמן יכנס הקדוש ברוך הוא
כל צבאות השמים, וכל בני
ישיבתו, והוא מעל כלם,
ומביאים לפניו אותו תנין, ויקשר
שלשה קשרים בצוארו, ויטלו
אותם שלשת האוהבים,
ויחזירוהו למקום שהיה תפוס
שם. ואותם האוהבים יכנסו
להיכל אחד שנקרא אהבה, ויהיו
גנוזים שם.

ונשבע להם הקדוש ברוך הוא,
לכל אותם הצבאות, ולשתי
הישיבות, ללכת כלם ולשמע את
קול האהובה, שהוא מתאנה
לשמע קולה עמם. באותה שעה
יתעוררו על העם הקדוש צרות
אלו על אלו, בדחק רב, והם
צועקים צעקה אחר צעקה,
דמעות אחר דמעות, ויעוררו
אותה, והיא משמיעה קול על
בניה.

והקדוש ברוך הוא קורא ואומר:
זוהי אילתי, חבירתי, יונתי,
שלמתי היושבת בגנים, שלא
היתה יושבת אלא בסתר
המדרגה הפנימית, כמו שנאמר
(תהלים מא) כל כבודה בת מלך
פנימה. וכעת בגנים, בחצפה,
כאם שהלכה אחר בנה בשווקים
וברחובות הקריה מפחד שלא
ידיקו לו.